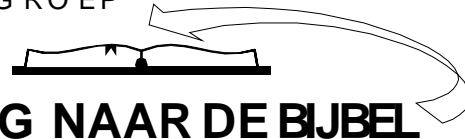

Kampen, 1 maart 2001

Beste broeders, zusters, voorgangers en oudsten,

Uit veel reacties zowel schriftelijk als mondeling weten wij, dat u een geestelijke last draagt voor de gemeenten wat betreft de gezonde leer en de uitvoering daarvan. In de afgelopen zes jaren hebben wij als werkgroep getracht u daarover te informeren. Er zijn enige lichtpunten te zien omdat sommige christelijke bladen ook hun lezers op de extremiteiten attenderen. Een aantal gemeenten heeft een duidelijker standpunt ingenomen. De EO heeft een uitzending gewijd aan het vallen in de geest en het hebben van goudstofdeeltjes op de kleding als teken van Gods zalving. Hoewel niet zo duidelijk, kwam de Toronto-Blessing er toch af als een twijfelachtige leer en ervaring. Desondanks komen er nog steeds berichten bij ons binnen over problemen in gemeenten door de Toronto-Blessing en daarmee samenhangende uitingen. Vaak heeft dit te maken met verschil in opvattingen onder gemeenteleden. Zij, die pro Toronto-Blessing zijn, zijn in de meeste gevallen weinig tolerant t.o.v. anti Toronto-Blessers. De voorgangers en oudsten hebben soms dezelfde moeilijkheid. Als zij hun standpunt in deze zaken aan de gemeente overbrengen, leidt dit soms tot aftreden van oudsten, het vertrek van voorgangers, het vertrek van de voorstanders of van tegenstanders van de "Blessing". Al met al geeft dit veel leed in de gemeenten en is de "Blessing" zeker geen zegen! Ondanks dit verdriet zijn wij van mening dat het beter is, dat er duidelijk een standpunt ingenomen wordt, dan dat er niet over gepraat wordt. Het zou goed zijn dat er ook openlijk voor gewaarschuwd wordt vanaf het podium, zodat de twijfelaars in de gemeente niet misleid worden, maar voor de juiste weg kiezen. Soms krijgen wij minder positieve reacties op ons werk. Wij willen u de volgende brief niet onthouden:

Geachte heer,

Hierbij deel ik u mee, dat ik uw schrijverijen: "Terug naar de Bijbel" niet meer wens te ontvangen. Voor mij zoekt u al te liefdeloos naar elke hedendaags geschreven letter of zoekt u achter elke hedendaagse stroming naar alles wat volgens uw nogal nauwe visie afwijkt van de Bijbel. Maar weet u niet dat de Heilige Geest machtig doorgaat met op nieuwe manieren de Here Jezus openbaar te maken en verdere handelingen der apostelen, verder doorgaan dan het boek Handelingen, elke dag, bij elke volle Heilige Geest vervulde ontmoeting met God door te geven wat Zijn soevereine, enkel ja enkel Zijn soevereine wil, ons wil en mag openbaren.

Geen terug naar de bijbel dus meer voor ons en beter direct stoppen met uw arrogante, betweterige schrijverijen. Getekend 18 november 2000.

Wij zullen het advies van de briefschrijver niet opvolgen, maar ons ook in 2001 wijden aan onze taak. U heeft ons naast de persoonlijke belangstelling door middel van kaarten, telefoontjes en e-mailen, zeer bemoedigd door de giften voor het werk van de werkgroep. Alle kosten kunnen hiermee gedekt worden, terwijl er nog voldoende over is voor kosten in het huidige jaar. Ieder die het betreft, hartelijk dank hiervoor. Zoals in de vorige brief is aangekondigd, zullen wij ons in deze brief bezighouden met o.a. verzoeningsmarsen, gebedswandelingen, community transformation, e.d. Een belangrijk kenmerk van deze acties is het teweeg brengen van verzoening. In de laatste jaren neemt dit een steeds grotere plaats in. Wat is nu eigenlijk verzoening?

*duidelijk
standpunt
het best*

*boze
lezer*

*voldoende
giften*

Verzoening door de mens en/of door God?

- Verzoening is het hart van het evangelie. In de loop der eeuwen hebben veel theologen zich bezig gehouden met het begrip verzoening in de Bijbel. De meningen waren lang niet altijd eensluidend. Kerkvader Irenaeus (122-202 AD), bisschop van Lyon leerde, dat het heil van God afkomstig is en niet uit de mens opkomt. Zonde is geen natuurlijk gegeven, maar een schuld tegenover God. Jezus betaalde de losprijs hiervoor, aldus Irenaeus. Augustinus (354-430 AD) geloofde in het volbrachte werk van Jezus Christus, maar benadrukte ook boetedoening om met God in het reine te komen. Toen de rooms-katholieke kerk omstreeks de zesde eeuw de enige heersende godsdienst werd in Europa, waren het hoofdzakelijk de kerkvaders en de monniken die zich er mee bezighielden. Anselmus (1033-1109 AD) leerde dat alleen het offer van Jezus voldoende was om de mens met God te verzoenen. Abaelardus (1079-1142 AD) bestreed de opvattingen van Anselmus fel en leerde dat de mens boete moest doen om zich met God te verzoenen. Na de reformatie in 1517 volgden Luther en Calvijn in grote trekken de leer van Anselmus wat betreft de verzoening. In verband met de heftige tegenstand van de rooms-katholieke theologen (contrareformatie) heeft Calvijn zich uitgebreid verdiept in theologische zaken en heeft zijn hele protestantse leer op schrift gesteld in de zogenoemde "Institutie". Hierin heeft hij een extra hoofdstuk gewijd aan het onderwerp verzoening. In de eeuwen na de reformatie is Calvijns' leer over de verzoening door de meeste protestanten geaccepteerd en verbreid. Er waren wel theologen in die tijd, die andere gedachten over verzoening hadden, maar deze waren van weinig invloed. In de achter ons liggende eeuw heeft een bepaalde stroming zich echter van deze leer gedistantieerd en vormde de vrijzinnige protestantchristelijke richting, die wij heden nog kennen. De overige protestantse kerken houden zich nog steeds min of meer aan de gedachte van Calvijn over verzoening. De synodaal gereformeerde hoogleraar aan de Universiteit in Kampen C. de Heyer, heeft echter dit standpunt vaarwel gezegd en leert dat de verzoening slechts een menselijk verzinsel is en dat het idee dat iemand stierf voor onze zonden verwerpelijk is. In de evangelische en charismatische kringen is men het lang niet altijd eens met de inhoud van de Institutie van Calvijn, maar op het gebied van de verzoening stroken de meningen duidelijk met die van Calvijn en de overige protestantse kerken.
- Verzoening in de Bijbel, en daar willen wij het over hebben, is een veelomvattend begrip, dat niet in enkele zinnen is samen te vatten. Om te voorkomen dat de brief te lang wordt, zullen wij misschien wat te weinig kunnen ingaan op bepaalde aspecten. In de Bijbel heeft het begrip in de meeste, zo niet in alle gevallen betrekking op verzoening tussen God en mensen. De Bijbel leert ook dat er verzoening moet zijn tussen mensen onderling, maar dit aspect valt onder het begrip zonde en wordt niet als zodanig bedoeld, wanneer wij over het begrip verzoening spreken. Onverzoenlijkheid tussen mensen onderling valt onder zonde, en deze zonde dient door de verzoening van Jezus Christus uit de weg geruimd te worden.
- In het paradijs rebelleerde de mens tegen God en sinds die tijd is hij in opstand tegen God. De zonden werden zo ernstig en talrijk, dat God besloot de zondvloed te zenden en zo de zondige mensen te straffen met de dood. Gen.6:6en7b. Vanaf Noach en zijn gezin, de enige overgebleven mensen ging het al niet veel beter. De rebellie en de afgoderij tierden welig. Er was vijandschap tussen de mens en God, tussen het schepsel en de Schepper. Toen via Abraham, Izaäk en Jacob het volk Israël geboren werd, gaf God van zijn kant aan wat zijn standaard was. Hij gaf Israël de Wet, de Wet van Mozes. Hierin kwam tot uiting, dat God aan de zonden, aan de overtredingen niet zo maar voorbij kon gaan. Populair gezegd, God kon de zonden niet door de vingers zien. Deze moesten gestraft worden, uit de weg geruimd worden. In plaats van rechtstreeks de zondaars te straffen, werd de straf tijdelijk, tot de komst van het volmaakte offer: het Lam Gods, verlegd naar offerdieren. Deze werden gedood, nadat de priester symbolisch de zondestraf op de kop van de dieren had gelegd. Deze daad van de priester de (hogepriester) vond één keer per jaar voor alle Israëlieten plaats op de Grote Verzoendag. Hadden de Israëlieten tussen de Verzoendagen in zonden gedaan, dan

geschiedenis

huidig standpunt (niet vrijzinnig)

tussen God en mens

vijandschap

grote verzoendag

konden deze zonden op dezelfde manier via een offer hen kwijtgescholden worden. Deze kwijtschelding hield in, dat het weer goed was tussen de mens en God, dat er verzoening was tussen de beiden.

- Deze betekenis van verzoening kenmerkt de hele Bijbel. In het Nieuwe Testament wordt duidelijk dat de wijze van verzoening in het Oude Testament, een voorbode is van de echte verzoening die plaats vindt door de offerdood van Jezus Christus. De brief aan de Hebreëen legt dit glashelder uit. De verzoening in het Oude Testament is een voorafschaduwning van wat er werkelijk moest gebeuren om de zonden van de mensen te verzoenen. Jezus Christus, de Zoon van God legde vrijwillig zijn leven af en diende als offerlam om verzoening tussen God en mensen tot stand te brengen. Joh.1:29. Hij gaf zijn leven tot een losprijs voor velen.
 - Tegelijkertijd was Jezus Christus de hogepriester, die zijn eigen leven als offergave aan God aanbood. Hij was dus zowel offer als offeraar. Er was geen ander persoon zonder zonde, die het offer aan God kon aanbieden. Hij was naast het smetteloze lam ook de smetteloze hogepriester, die het verzoeningsoffer bracht naar de Vader in de hemel. Daar is Hij in de troon van God de Vader en pleit voortdurend voor ons in de functie van hogepriester.
 - Aan ons is nu de taak om, nadat wij eerst zelf aan deze verzoening deel gekregen hebben, deze mogelijkheid van verzoening tussen God en mensen uit te dragen. Om hen te vertellen van hun zondige staat en van de verzoening van God, die God zelf heeft bewerkstelligd. Het is zijn verlossingsplan, zijn wijze van verzoening van de zonden. Hij kon in zijn heilige staat er niet aan voorbij gaan. Paulus zegt hierover het volgende: *“Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen. En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft en ons de bediening der verzoening gegeven heeft, welke immers hierin bestaat, dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, door hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd. Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande, in de naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen. Hem die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem “* 2Kor.5:17-21
- Voor sommige hedendaagse christenen is het “uitdragen van de verzoening” zoals hierboven vermeld meer. Zij geven er een uitgebreidere betekenis aan op de hierna volgende manieren.

*vooraf-
schadu-
wing*

*Jezus
Christus*

*aan-
vaarden*

uitdragen

Verzoeningsmarsen, verzoeningsvoorbede en verzoeningreisbezoeken.

- Op Pasen 1996 begon de grote verzoeningsmars van Jeugd met een Opdracht. De mars die ruim drie jaren zou duren, begon in het westen van Duitsland en in het noordoosten van Frankrijk. In Istanbul kwamen de twee groepen bij elkaar en trokken daarna via Turkije en Syrië naar Jeruzalem, waar zij omstreeks half juli 1999 aankwamen. Het doel van deze verzoeningsmars was om tijdens de mars op plaatsen, waar in het verleden verschrikkelijke dingen hadden plaatsgevonden, de huidige bewoners excuses aan te bieden en schuld te belijden aan hen en aan God. Door middel van spiritual mapping (zie onze vorige brief) hadden de leiders van Jeugd met een Opdracht inzicht gekregen in de geschiedenis van de streken waar zij doorheen wandelden. Zij hadden zich hierbij geconcentreerd op de bekende kruistochten uit de middeleeuwen. Met grote legers, ook deels bestaande uit vrijwilligers, soms zelfs uit kinderen, hebben pausen getracht Jeruzalem te heroveren. De kruistochten werden door de rooms-katholieke kerk aan haar gelovigen voorgespiegeld als een vroom en heilig middel om Jeruzalem weer onder haar gezag te stellen door verovering op de mohammedanen en de joden. In feite waren het echter politieke doelstellingen om het machtsgebied van de pausen uit te breiden. Hierbij schuwden de legers van de kruisvaarders geen enkel middel en werd er gruwelijk huisgehouden onder de volken, die de legers passeerden tijdens de tochten. Toch worden zij KRUIStochten genoemd door de historici, maar het zou beter zijn het woord kruis hierbij niet te noemen. Op deze tochten kwamen de legers ook in aanraking

*drie jaar
te voet*

*schuld
belijden
voor
kruisvaar-
ders*

met grieks-katholieke gelovigen en joden. Onder deze groepen zijn ware slachtingen aangericht vooral in Istanbul (vroeger Constantinopel) en tijdens de verovering van Jeruzalem. Als laatste boden de Jeugd met een Opdrachters de Groot Muftie van Jeruzalem, de geestelijke leider van de mohammedanen, hun verontschuldigen aan en vroegen hem om vergiffenis voor wat de kruisvaarders hun vroegere geestverwanten hadden aangedaan. Ook aan de joden werd om dezelfde reden vergiffenis gevraagd over het verleden. Dit gedeelte is door de EO verfilmd en uitgezonden.*1 **Is dit de verzoening die wij volgens Paulus moeten uitdragen?**

- Ir. Pieter Bos en zijn vrouw Heleen hebben enkele jaren terug een aparte stichting opgericht onder de naam Serving the Nations. Pieter Bos is tevens coördinator van het stads/regio-gebed Daarvoor waren zij werkzaam bij Jeugd met een Opdracht en hielden zich intensief bezig met spiritual mapping en territoriale geesten. Zij hebben in Nederland de theologie van deze zaken ontwikkeld en dragen deze nieuwe theologie uit door middel van studiedagen en conferenties. Ook hebben zij een uitgebreide website op internet, waarop diverse artikelen zijn te lezen over het onderwerp. Pieter is bezig een boek te schrijven dat waarschijnlijk dit jaar uit zal komen. Enige artikelen via de website van Serving the Nations willen wij hier noemen. “Braziliaanse identiteit als volk “. Door middel van spiritual mapping heeft hij uitgezocht wat zo ongeveer de problemen in dit land zijn. Zowel historisch, sociologisch, als geestelijk is Brazilië een land waar veel gebeurd is. Zijn conclusie is o.a. dat Brazilië de titel “Gods Troubadour” mag dragen. Overall in dit land is muziek, terwijl ook toneelspelen en drama een belangrijke plaats innemen. De roeping van Brazilië is “Gods troubadour te zijn naar de wereld”. *2 In een ander artikel van Pieter Bos wordt van België een spiritual mapping weergegeven. Het land komt hierin naar voren als een “Creatieve vriend” (creative friend). Deze eigenschap strookt met Gods karakter; God schiep (creëerde) de hemel en de aarde en Jezus noemde zijn discipelen vrienden. In het buitenland staan de Belgen bekend als vriendelijk, aldus Pieter Bos. Daarnaast moeten de Belgen er wel rekening mee houden, dat zij worstelen met een minderwaardigheidscomplex. *3 Pieter Bos heeft i.v.m. genoemde artikelen een uitgebreide brochure geschreven met de titel “Theologische notities over belijden van gezamenlijke schuld”. Wij komen hier nog op terug. **Is dit de verzoening die wij volgens Paulus moeten uitdragen?**

schuld belijden voor steden, regio en landen

- In het begin van 2000 hebben Pieter Bos en Cees Vork, coördinator van de gebedsbeweging Op de Bres Zuid-Afrika bezocht waar zij vergeving hebben gevraagd voor de “historische schuld, die Nederland heeft ten opzichte van Zuid-Afrika”. Zij hadden daar ontmoetingen met gebedsleiders en met Zuid-Afrikaanse geestelijke leiders. Een belangrijk deel van de “historische schuld” heeft volgens hen te maken met het kolonialisme en het invoeren van slaven. Volgens Pieter Bos en Cees Vork is hun verzoeningsreis allerm minst het eindpunt van een traject. Verdere verzoening en herstel tussen Nederland en Zuid-Afrika is nodig.*4 **Is dit de verzoening die wij volgens Paulus moeten uitdragen?**

voor slavernij

- Op het eiland Hawaï is op 18 maart 1998 een speciale gebedsdag gehouden met als titel: “Hawaï Warfare Project”. Volgens het verslag van deze “territoriale oorlogsvoering” in het blad Herstel, was één van de hoofdonderwerpen het schuld belijden voor het vergieten van onschuldig bloed door de vroegere bewoners tijdens aanbiddingsrituelen voor de godin Pele, waarbij mensenoffers werden gebracht. Pele is voor de eilandbewoners de godin van het vuur en van de vernietiging. Volgens de overleveringen woont zij in een vulkaan. Om nu de macht van dit bolwerk, de macht van de godin, te slechten werd er door ruim honderd gebedsteams gebeden op strategische plaatsen. Als hoogtepunt van deze strategische gebeden ging een pastorechtpaar n.a.v. van een droom naar de top van een bergketen op het eiland Molokai, een eiland van Hawaï. Zij lieten zich zakken op de rand van een vulkaan door middel van een helikopter en gingen in gebed. Aan het eind van het gebed proclameerden zij dat het gebied weer terug zou keren onder het gezag van God. Tijdens hun bezoek hadden verschillende gebedsteams die beneden stonden, visioenen. Een voorganger zag strijdswagens van God in de lucht, terwijl een ander een majestueus wit paard met

schuld belijden voor afgodenoffers voorouders

vleugels naar het eiland zagen vliegen.*5 **Is dit de verzoening die wij volgens Paulus moeten uitdragen?**

- In Zweden wonen in een district nog een aantal van oorspronkelijke bewoners die de naam Samen dragen. Het christen echtpaar Henrik en Maud Barruk, die een Samenechtpaar vormen, hebben de visie om in het district te gaan werken. Op 20 augustus 2000 werden zij betrokken bij een verzoeningsdienst over het onrecht dat het Samenvolk was aangedaan in de afgelopen eeuwen. Zij schrijven: *“Wij beleefden een geweldige aanwezigheid van God en kregen de drang van God om te bidden voor vergeving van het onrecht dat Zweden beging tegen het Samische volk.... Als christen Same (Henrik) stond ik in het verzoeningsambt en gaf vergeving, maar ik voelde het leed dat mijn volk voelde, ook wat andere oorspronkelijke volkeren voelen. Ik beleefde daar boven op de berg duidelijk, dat we nu vrijgegeven Samen waren om in te gaan op de roeping en zegendienst waarin de Heer ons heeft geroepen.... Van 20-22 oktober was ik medewerker in een profetisch weekend. De bedoeling van dit weekend was om de Samische trommel in te wijden in de dienst van God. De Samische trommel is vroeger op een foute en negatieve manier gebruikt en deze interesse is er ook vandaag nog in de oude Samische religies. Wij hebben de Here Jezus Christus om vergeving gebeden voor het foutieve gebruik van de trommel en hebben gebeden om vergeving voor het volk dat dit deed.”**6 **Is dit de verzoening die wij volgens Paulus moeten uitdragen?**

**schuld
belijden
voor
gebruik
trommel**

- Namens de stichting “Boete en Verzoening” hebben twee broeders, Wout Bouwman de voorzitter van de stichting en ds Kees Sybrandi van de stichting “Vernieuwing en Herstel” in het voorjaar van 1999 Suriname bezocht. In een samenzijn met ruim 100 Surinaamse voorbidders hebben beide broeders schuld beleden over de vroegere slavernij. Hier volgen enkele zinnen uit hun gebed: *“We hebben als Nederlanders in West- en Midden Afrika negerstammen tegen elkaar opgezet om oorlog te voeren, krijgsgevangenen te maken en die aan ons te verkopen als slaven. We hebben deze slaven onder zeer slechte leefomstandigheden vervoerd en onder zeer zware pressie laten werken op onze plantages. Wij tiranniseerden hen, etc..... Wij hebben ons bij dit alles meer laten leiden door de geesten der duisternis dan door de Geest van Christus, wiens naam wij belijden..... Wij zijn ons bewust van de haat en de verbittering die dit alles heeft teweeggebracht en die nu nog niet is gestild. Moge het voor u mogelijk zijn ons Nederlanders te vergeven.”* Een van de vele positieve reacties was: *“Dat ooit een Nederlander voor mij zou buigen, had ik nooit kunnen denken. Dit raakt mij zo diep. Wat is dit ontzettend mooi. Wij vergeven u!”* *7 **Is dit de verzoening die wij volgens Paulus moeten uitdragen?**

**opnieuw
voor
slavernij**

- Heleen Bos van de stichting Serving the Nations is op 11 augustus 1999 naar Efeze geweest als lid van een team voorbidders. Het doel was om de macht van de koningin des hemels” te verbreken. Deze godin heeft al vanaf de periode voor de geboorte van Christus vele volken rondom Israël beïnvloed en in haar macht. In het boek Openbaring wordt zij aangeduid als “Hoer van Babylon”. In het Oude Testament wordt zij Astarte genoemd. In Babylonië was zij meer bekend als de godin van de lusten, terwijl zij in Assyrië meer de functie van krijgsgodin uitoefende. Deze geestelijke macht is wereldwijd en door de hele geschiedenis heen vereerd, ook in Europa; de weerstand tegen het evangelie is voor een groot deel op haar invloed te herleiden, aldus Serving the Nations. Om nu de invloed van deze godin te breken kwamen twee gebedsteams in Efeze bijeen. Een team ging naar de Isis-tempel en het andere team naar de Artemis-tempel. (Waarschijnlijk waren de godinnen Isis en Artemis ondergeschikt aan Astarte, de koningin des hemels. red.) De teams baden en deden verschillende “profetische handelingen”.(welke? red.) Zij zochten Gods aangezicht ten behoeve van degenen die nog steeds door de macht, uitgedrukt in de walgelijke, boosaardige beelden, gebonden zijn in het hele Midden-Oosten. *8 **Is dit de verzoening die wij volgens Paulus moeten uitdragen?**

**de macht
van
Artemis
in Efeze
breken**

Commentaar werkgroep.

Als werkgroep “Terug naar de Bijbel” moeten wij en kunnen wij veel waardering opbrengen voor al de moeiten die bovengenoemde, wedergeboren christenen zich getroosten. Hun veelvuldige en vurige gebeden en hun toewijding zijn buitengewoon lofwaardig. Toch kunnen wij ons niet met de gehanteerde manier van evangeliseren verenigen en dit wel om de volgende redenen.

- In juridische zin is het niet mogelijk, dat mensen die dood zijn, gestraft worden voor hun wandaden die zij gedaan hebben tijdens hun leven. Alleen levende mensen worden in geval van misdaden voor de rechter gebracht en veroordeeld. Dit laatste kan ook bij afwezigheid gebeuren. In dat geval wordt de persoon bij verstek veroordeeld. Zodra echter de persoon overlijdt, dan wordt zijn dossier gesloten en ook de rechtsvervolging. Hun schuld nemen zij als het ware mee in het graf. Dat betekent niet, dat zij onschuldig zijn, maar dat de schuld niet verhaald kan worden. Als er tijdens de kruistochten moordpartijen zijn geweest, dan zijn degenen die deze hebben gepleegd schuldig. Ook de personen die de kruisvaarders tot deze gruweldaden hebben aangezet zijn schuldig. Bij hun dood namen zij echter hun schuld mee in het graf. Hoe vreselijk het ook was, toch was er na hun dood geen verhaal meer. Hun dossiers werden gesloten. Wij praten over de wetgeving van de wereld van toen en van nu.
- Emotioneel liggen de zaken geheel anders. Ook na de dood van de misdadigers blijven de gruweligheden in de harten van de mensen hangen. Deze herinneringen vormen vaak de aanleiding tot een enorme haat naar de doden, maar ook naar volgende generaties. In enkele gevallen kan het zelfs eeuwen blijven doorgaan. De antipathie tegen een bepaalde groep mensen of tegen een land kan aanleiding geven tot nieuwe gruweligheden. In Europa is de Balkan daar een voorbeeld van, terwijl Afrika meerdere voorbeelden heeft; het meest bekend is de haat tussen de Hutu's en de Tutsies. Als wij als christenen terugdenken aan de gruweldaden van vorige geslachten, zowel in eigen land als in het buitenland, maar ook aan de gruweldaden die nog steeds gebeuren om ons heen, het plegen van abortus bijvoorbeeld, of de vreselijke stammenoorlogen in sommige delen van Afrika, dan vervult ons dat met afschuw en met verdriet en voelen wij ons machteloos. Vaak bidden wij Heer Jezus kom a.u.b. gauw terug en maak aan deze dingen een eind.
- Geestelijk liggen de zaken weer anders. De Bijbel geeft duidelijk aan dat elke persoon verantwoordelijk is voor zijn daden. Nergens vindt men aanwijzingen dat een groep voor elkaars zonden moet boeten. Als het Oude Testament spreekt over de zonden van het volk Israël en de bestraffing door wegvoering naar Babel, dan blijkt bij nauwkeurige studie van de situatie, dat iedereen gezondigd had. De profeten werden er soms wanhopig van, omdat zij zo alleen stonden. Opvallend is bv. dat Jeremia, die zich niet gebogen had voor de afgoden in Israël ook niet naar Babel is afgevoerd. Zijn schrijver Baruch, die hem zeer toegewijd was, wordt in de Bijbel speciaal genoemd als iemand die niet naar Babel gedeporteerd werd. Ook de Ethiopische man Ebed Melek, die Jeremia redde van de dood in de modderput, door hem aan elkaar geknoopte kleding omhoog te hijsen, werd niet naar Babel afgevoerd, maar mocht in Israël blijven*9. In onze brief van juni 2000 hebben wij ons uitgebreid bezig gehouden met de vraag of de zonden van ouders toegerekend worden aan volgende geslachten. Het antwoord was duidelijk neen. *10 Wij kunnen bijbels gezien dus stellen, dat de zonden van de kruisvaarders niet toegerekend worden aan de geslachten na hen. Er drukt geen schuld op hen, hoewel zij “verre familie” zijn. Terug naar onze generatie betekent dit, dat ook op ons geen schuld rust vanwege de kruistochten. Wij zijn persoonlijk verantwoordelijk voor alle zonden, die wij hebben gepleegd en (helaas) nog zullen plegen tijdens ons leven op aarde. Gelukkig heeft Jezus Christus deze last voor ons gedragen en mogen wij leven onder zijn gerechtigheid. Wij hoeven echter niet gebukt te gaan onder wat anderen vóór ons hebben misdaan. Deze last kunnen wij trouwens ook niet dragen, dat kan alleen onze Heiland Jezus Christus.

*naar de
wetgeving*

*naar onze
gevoelens*

*naar de
Bijbel*

- Schuldbelijden heeft alleen zin als er persoonlijke schuld is t.o.v. God. Hij schenkt verzoening door het werk van zijn Zoon Jezus Christus. Verzoening voor de zonden van de kruisvaarders is niet meer mogelijk. Zij zullen, als zij voor de troon van God komen te staan, zich voor Hem moeten verantwoorden. Eigenlijk lijkt het schuldbelijden zoals dit momenteel geleerd wordt, op wat de rooms-katholieken doen met hun doden. De levende rooms-katholieken bidden voor hun doden, laten missen voor hen opdragen en proberen aflaten te verdienen om hun verblijf in het vagevuur zo kort mogelijk te laten zijn. Wij denken niet dat het huidige schuldbelijden iets toevoegt of afdoet aan de daden die vroeger zijn gepleegd. Een ander argument voor het doen van het huidige schuldbelijden, is de gedachte dat hierdoor de “demonische beklemming” die op een bepaalde streek zou liggen weggenomen wordt. Dit heeft duidelijk verband met de overtuiging dat er territoriale demonen zijn, die streken beheersen. Het evangelie kan daardoor niet doorbreken naar de mening van de voorstanders van verzoeningsmarsen. Zij geven b.v. aan dat de streken rondom de Middellandse Zee en het Midden-Oosten, geografisch gelegen tussen de veertigste en zeventigste breedtegraad, het zg. 10/40 raam om reden van de overheersing door territoriale demonen erg onbereikbaar zijn voor het evangelie. Heleen Bos, van Serving the Nations meent dat de invloed van de koningin des hemels, de godin Astarte hierbij een grote rol speelt.*11 Sinds de datum van de conferentie in Efeze, is het gebied van de strijd verplaatst naar het 40/70 raam volgens een openbaring van Peter Wagner, omdat door het gericht bidden in het raam 10/40 voldoende evangelieverkondiging op gang gekomen is in dit gebied.*13 Als werkgroep zijn wij het niet eens met de leer over de invloed van territoriale geesten. In onze vorige brief hebben wij dit beargumenteerd. Ir Pieter Bos, zijn vrouw Heleen en dr Peter Wagner menen over meer kennis te beschikken dan de apostelen in hun tijd. Zonder hulpmiddelen, zoals spiritual mapping en/of het verbreken van de macht van Astarte, had hun prediking uitermate veel vrucht. Al in een betrekkelijk kort tijdsbestek kwamen er in het hele gebied rondom de Middellandsezee honderden afgodendienaars tot bekering en ontstonden er bloeiende kerken. Wellicht moet dit tot nadenken stemmen.

demonische machten verbreken?

Hoe verdedigen de voorstanders van de “nieuwe verzoeningsleer” zich bijbels?

- Dr. Peter Wagner, leider van het Wereld Gebedscentrum (World Prayer Center) in Amerika, ontwikkelaar van de methode van spiritual mapping en van territoriale demonen, schreef het volgende over de kwestie van gezamenlijke schuldbelijden, vergeving vragen en verzoening brengen: *“Er is weinig of geen onderwijzing in het Nieuwe Testament over deze leer. Het begrip staat ook niet in concordanties of bijbelse woordenboeken. Toch geloof ik dat er een solide basis gevonden kan worden om te bevestigen dat het gezamenlijk schuldbelijden de eigen natuur van God weerspiegelt.....Ik ben voor deze uitspraak hevig bekritiseerd, maar ik blijf zeggen, dat die theorieën het beste zijn, die werken.”* Peter Wagner bespreekt hierna een voorbeeld uit de praktijk, dat plaats vond in de plaats Hemet in Californië en concludeert zijn artikel met de uitspraak: *“Werkt gezamenlijke schuldbelijden? In Hemet, in Californië lijkt het antwoord ja”*.*12 De initiatieven van Peter Wagner en het Wereld Gebeds Centrum houden niet op. Op de gebedsinformatie van de website werd in november 2000 aangegeven, dat Benny Hinn die maand in China was om daar samen met de Chinese leiders te praten over eventuele mogelijkheden om daar campagnes te houden. Peter Wagner heeft een eigen team toegevoegd aan dat van Benny Hinn om in China aanwezig te zijn. Er wordt gebed gevraagd voor Benny Hinn om toestemming te krijgen voor zijn “miracle services” (wondersamenkomsten). Ook voor het eigen team vraagt hij gebed voor wijsheid en om de gunst van de Chinese leiders. Hoewel Peter Wagner het niet bij name noemt, mag verondersteld worden, dat ook hier belijden van gezamenlijke schuld, vergeving vragen en verzoening brengen het doel was, terwijl er ook gegevens verzameld zullen zijn voor Chinese spiritual mapping. Als gebedsdoel noemt de website het volgende: *“Dat de Chinezen nooit weer Bhudda zullen vereren en dat Jezus Christus hun Heer en Redder zal worden”*.* 13 (Dit laatste is een loffelijk streven en spreekt ons aan, red.)

niet in Nieuwe Testament maar het werkt

- Ir. Pieter en Heleen Bos leiders van Serving the Nations hebben hun verdediging in een brochure weergegeven onder de titel “Theological Notes about Identificational Confession”. (Theologische notities over belijdenis van gezamenlijke schuld). De grondgedachte is dat de mensheid door God verdeeld is over steden, streken en landen. God nu heeft deze locaties zo lief, dat Hij er speciale troetelnamen aan geeft en werkt door deze sociale eenheden. Zo spreekt de Bijbel vaak over dochter van Sion om Jeruzalem aan te duiden. Babel wordt door de profeet Jesaja jonkvrouw, dochter van Babel genoemd. Jes.47:1. De Bijbel duidt steden, streken en landen als het ware aan als persoonlijkheden. Pieter Bos meent daarom dat wij steden en landen ook zo kunnen noemen. Als voorbeelden noemt hij o.a. mevr. Holland, mevr. New York, dochter Frankrijk, mevr. Parijs, dochter Arnhem, mevr. Utrecht, enz. Zij vormen coöperatieve eenheden, elke eenheid is gezamenlijk verantwoordelijk naar God. Daarom zijn de inwoners ervan medeschuldig aan elkaars zonden. Deze medeschuldigheid gaat soms erg ver terug in de geschiedenis, zelfs tot het ontstaan van de steden, streken en landen. De kerk in deze coöperatieve eenheden heeft nu de plicht om uit te zoeken (spiritual mapping) over welke zonden verzoening dient plaats te vinden. Pieter Bos is van mening, dat de Bijbel aan zijn stelling kracht geeft, omdat God daarin heel vaak spreekt over natiën, volken, steden. Vooral in de Profeten en de Psalmen komt dit tot uiting: het volk Israël, het volk van de Filistijnen, het land Egypte, de Chaldeeën, Assyrië., enz. Over al deze coöperatieve eenheden worden oordelen uitgesproken alsof het personen zijn. De profeet Daniël wordt als een belangrijk voorbeeld genoemd van schuldbelijden voor zonden gedaan door anderen. *“En ik bad tot de Here, mijn God, en deed schuldbelijdenis en zeide: Ach Here, Gij grote en geduchte God, die vasthoudt aan het verbond en de goedertierenheid jegens hen die u liefhebben en uw geboden bewaren; wij hebben gezondigd en misdreven, wij hebben goddeloos gehandeld en zijn wederspanning geweest; wij zijn afgeweken van uw geboden en van uw verordeningen”.....”Bij U, Here, is de gerechtigheid, maar bij ons een beschaamd gelaat, gelijk heden ten dage, bij de mannen van Juda, de inwoners van Jeruzalem en bij geheel Israël....”Dan.9*
- Ds. C.P.Sybrandi en zijn vrouw Pieternel hebben een brochure geschreven met de titel: “Met het verleden afgerekend?” De brochure is hoofdzakelijk geschreven met het oog op onze houding t.o.v. het jodendom hetgeen in de subtitel te lezen is: “Erkenning van schuld door de kerk inzake het joodse volk- achterhaalde of voltooide zaak?”. Over dit onderwerp hebben wij ons niet gebogen, omdat dit een geheel ander gebied bestrijkt en dit geheel buiten onze doelstelling valt. Toch halen wij de schrijvers aan, omdat zij ook genoemd worden in de bovengenoemde beschrijvingen van het belijden van gezamenlijke schuld voor anderen dan joden. Ds Sybrandi zet zich o.a. ook in voor schuldbelijdenis voor de vroegere slavenhandel. In het Oude Testament worden volgens hem de volgende gebeden aangehaald om het standpunt van belijden van gezamenlijke schuld te staven: Mozes doet voorbede voor het volk Israël na de zonde met het gouden kalf. Ex. 34:9; Samuël bidt voor het volk vanwege de onderdrukking van de Filistijnen. 1Sam.7:3,5; Daniël bidt voor het volk onder belijdenis van hun zonden Dan.9:8; Job bidt voor zijn “vrienden” als een soort plaatsvervangende. Job 42:8. Vanuit het Nieuwe Testament legt ds Sybrandi meer de nadruk op het onderling schuld vergeven, opdat er niets tussen God en de christen komt te staan waardoor de gebeden niet verhoord worden of kunnen worden.

steden met troetelnamen en persoonlijkheden

voorbeelden in het Oude Testament

Samenvatting en eindconclusie “belijden gezamenlijke schuld”.

- Het is een complex geheel met heel veel verschillende invalshoeken. Aan de ene kant is schuldbelijden een bijbels principe, zodat, als dit gebeurt, wij er volmondig ja op moeten zeggen. Aan de andere kant mogen wij schuldbelijden niet foutief gebruiken en zo onbijbels worden. Dit laatste heeft naar de mening van de werkgroep plaats in boven geschetste situaties. In een aantal gevallen vinden er zelfs extreme dingen plaats, die erg van de Bijbel afwijken.

- Dr. Peter Wagner is eerlijk als hij toegeeft, dat er in het Nieuwe Testament geen aanwijzingen zijn ter verdediging van zijn standpunt. Op dat punt zijn wij het volkomen met hem eens. Zijn stelling, dat het toch geaccepteerd mag worden, omdat de ervaring leert dat het werkt, komt overeen met het standpunt van zijn vriend, wijlen John Wimber. Deze heeft op basis van “het werkt, dus is het goed”, de Toronto-Blessing in zijn Vineyard-gemeenten goedgekeurd. Daar heeft de hele christelijke kerk nu nog last van. Deze redenering is bijbels niet te verdedigen, want de Bijbel wordt hierbij gepasseerd en men komt in drijfzand terecht. *zeer zwak*
- De gedachtegang van Ir. Pieter Bos, als zou God werken door coöperatieve eenheden als steden, streken en landen, vindt in de Bijbel geen onderbouwing. Vanaf het begin van de schepping van de mens spreekt God persoonlijk met mensen, niet met groepen mensen. Als God al spreekt tot een stad of volk, betreft het altijd een waarschuwing tegen de zonde van de mensen in die stad. Hij spreekt dan nooit rechtstreeks, maar door middel van een mens, vaak een profeet. Steden, streken en landen worden in de Bijbel alleen genoemd als locaties om aan te geven waar de mensen wonen en welke mensen bedoeld worden. God praat in het Oude Testament met mensen afzonderlijk en stelt elk mens verantwoordelijk voor zijn daden. Ook in het Nieuwe Testament blijkt uit alles, dat het God om elk mens afzonderlijk te doen is. Er staat niet: “Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren zoon gegeven heeft, opdat jonkvrouw Amsterdam, die gelooft, het eeuwige leven hebbe”. Neen er staat: “Opdat een ieder, die gelooft het eeuwige leven hebbe”. Joh.3:16. Er staat niet: “Als mevr. Utrecht mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft zij eeuwig leven en Ik zal haar opwekken ten jongste dagen.” Neen er staat: “Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongste dagen”. Joh.6:54. De enige coöperatieve eenheden, die de Bijbel noemt en waar God tegen spreekt, is zijn volk Israël in het Oude Testament en is zijn gemeente, zijn lichaam, zijn tempel in het Nieuwe Testament. Hoewel deze plaatselijk ontstaat door bekeringen van bewoners, vormen deze gemeenten vanuit elke plaats, samen De Gemeente van Jezus Christus. In deze Gemeente zijn alle grenzen vervallen, en is er geen sprake meer van stad, streek of land. *niet Bijbels*
- Ds Cees Sybrandi en zijn vrouw Pieternel halen een aantal voorbeelden aan uit het Oude Testament om hun mening een bijbelse ondergrond te geven. Zij doelen op de voorbede van Mozes, Samuël, Daniël en Job, zoals hierboven is aangegeven. In eerste instantie lijkt het gelijk aan hun kant, maar bij nadere bestudering van de context blijkt dit anders te zijn. Om te beginnen had God en heeft God een speciaal verbond met het volk Israël en met geen enkel ander volk. Daarbij mag niet vergeten worden dat Mozes, Samuël, Daniël en Job bijzondere, door God aangestelde personen waren. Wij lopen gevaar ons aanmatigend op te stellen, als wij menen dat elk van ons op dezelfde manier door God gebruikt moet worden. De Bijbel toont heel veel respect voor deze Gods mannen, voor deze profeten, voor deze geloofshelden, voor deze schrijvers van meerdere bijbelboeken, enz. Een zekere bescheidenheid zou ons bij deze geweldige namen deugd doen. Een geheel ander aspect is, dat er in de bijpassende verhalen altijd gebeden wordt voor mensen die tijdgenoten zijn, die de voorbidders konden zien en die zij dagelijks meemaakten. Nooit bidden zij om vergeving voor de zonden van personen, die al gestorven zijn. Zij maakten de rebellie en de afgoderij van hun lotgenoten dagelijks mee en daarom deden zij voorbede. Hun gebed kan vergeleken worden met uw en mijn gebed vanwege zondige situaties van personen, die ons dierbaar zijn of die in onze omgeving wonen. Wij zien dit principe door de hele Bijbel heen. Paulus bidt in Efeze niet voor verzoening van de zonden van de vroegere Efeziërs, maar voor de tot geloof gekomen tijdgenoten in Efeze. Hij ging niet naar de tempel van Artemis, om verzoening te doen, zoals een gebedsteam 2000 jaar later zou doen, maar verkondigde aan de levende vereerders van de godin Artemis Jezus Christus en Dien gekruisigd. De hele stad kwam daardoor in rep en roer en velen kwamen tot geloof. De brieven aan de zeven gemeenten in het boek Openbaring, die toch een duidelijk overzicht geven van wat er alzo in die tijd in de gemeenten speelde, spreken nergens over het doen van voorbede van verzoening of over het gebrek van de afwezigheid daarvan. Terugkomend op de genoemde voorbede *alleen gemeente en Israël*
- *alleen voorbede voor tijdgenoten*
- *alleen Jezus Christus kan schuld dragen*

van Mozes, Samuël, Daniël en Job constateren wij nog een belangrijk feit. Het lijkt alsof deze mannen zich opstellen, alsof zijzelf ook gezondigd hebben. Alleen Jezus Christus, de zondeloze kon en mocht dit doen. Dit alleen met het doel om deze zonden weg te dragen naar het kruis. Niemand ter wereld kan de zonden van zijn medemens op zich nemen. Als nu Mozes, Samuël, Daniël en Job bidden voor hun zondige tijdgenoten, dan moet dit niet gezien worden, alsof zij zich vereenzelvigen met hun zonden. Zij pleiten bij God, omdat zij stamgenoten zijn, omdat zij stadsgenoten zijn, omdat zij vrienden zijn van hen die diep in de zonden zijn weggezakt. Zij zijn erg begaan met hun lot en pleiten voor hen. Als wij bv. bidden voor onze ongelovige kinderen, dan doen wij dat uit liefde en bezorgdheid. Wij zeggen dan tegen God, dat wij hen zo liefhebben en zo graag zouden zien, dat zij tot geloof komen. Het gaat om onze kinderen en in dat opzicht vereenzelvigen wij ons met hen, maar wij vereenzelvigen ons niet met hun zonden. Paulus zegt in dit verband in Rom.9:3 : *“Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees”*. Als wedergeboren christenen hoeven wij ons niet opnieuw te belasten met zondes Schuld, niet die van onszelf, niet die van anderen naast ons, noch die van mensen, die al lang geleden gestorven zijn. Wat dit laatste betreft wordt er in deze “nieuwe leer” ook voorbijgegaan aan het feit, dat deze mensen allemaal ongelovigen waren. Het waren leugenaars, dronkaards, dieven, verkrachters, moordenaars, afgodendienaars, enz. (zie Gal.5:19-21). Nergens in de Bijbel worden wij verzocht of aangemoedigd om voor deze zondige mensen schuld op ons te nemen.

- Conclusie werkgroep. Hoewel wij het belangrijk vinden, dat er gebeden en gestreden wordt in Gods Koninkrijk, willen wij waarschuwen voor onbijbels schuldbelijden en voor het dragen van onnodige lasten. Ook vinden wij het een onbijbelse leer, dat het evangelie pas kan werken, als in gebed bepaalde, veronderstelde machten gebroken worden. Wij hebben hiertoe geen opdracht van Jezus gekregen. Zijn laatste woorden op aarde waren niet: *“Gaat dan henen, vereenzelvig u met de zondes Schuld van het land, doet schuldbelijdenis hiervoor, verbreekt aanwezige demonische machten en maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heilige Geestes.....”* Zijn laatste woorden waren wel: *“Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heilige Geestes.....”* Mat.28:19. Laten wij ons bij deze laatste, de echte tekst, houden en niets aan de Bijbel toevoegen.

niets aan de Bijbel toevoegen

Nieuwe theologische begrippen en uitdrukkingen.

In onze studies en onderzoek kwamen wij op onze reis door boeken, bladen , brochures, internetsites veel zaken tegen, die ons vreemd aandoen. Wij willen u deze niet onthouden en geven er aantal van weer in de volgende lijst:

Stads- en regiogebeden: de voorbidders moeten uitzoeken welke buitengebieden bij welke steden behoren; b.v. mevr. Arnhem, hoort dochter Ede bij u of bij mevr. Utrecht?*14

Stedenbeoordeling: God heeft mevr. Arnhem naar zijn beeld geschapen, mooi en begerlijk om een verbond mee te sluiten. Wat zou God toch zien in mevr. Arnhem?*14

Spiritual staking: sommige voorbidders slaan houten palen (staken) in de grond op de grens van een gebied waarvoor zij bidden. Zij zijn van mening, dat satan hierdoor binnen het ompaalde gebied niet meer kan werken. Soms boren zij gaten in de palen en doen daar briefjes in waar teksten op geschreven staan, die aangeven dat satan geen recht meer op het gebied heeft.*15

vreemde zaken

Oliezalving van voorwerpen: soms worden bovengenoemde palen gezalfd met olie om aan te geven dat dit gebied is van de Heilige Geest; anderen zalven hun huis aan de buitenkant met olie om dit te beschermen tegen het binnendringen van demonen; een persoon zalft het bord van de makelaar dat in zijn tuin stond om het huis te verkopen, nog dezelfde avond was het verkocht; ouders zalven voorwerpen van hun ongelovige kinderen zonder hun medeweten in de veronderstelling, dat hierdoor de demonenwereld, die de kinderen verhinderen tot geloof te komen, verbroken wordt.*16

De Heilige Geest laten zweven: tijdens hun gebed laten voorbidders de Heilige Geest zweven boven het voorwerp van gebed, zoals ook de Geest zweefde boven de wateren in het begin van de schepping; zij laten de Geest broeden over de gebedsvorwerpen of over bepaalde situaties.*17

De beer-zalving: de zalving die men ontvangt in het gebed tijdens de voorbede, kan van verschillend karakter zijn, soms komt er een grote agressiviteit naar voren over een bepaalde situatie, dit is dan een beerzalving.*18

De vlinder-zalving: ook kan het gebed heel liefelijk zijn, de zalving lijkt dan op een vlinder die van de ene plaats naar de andere vliegt, dit noemt men de vlinderzalving.*19
“Soldaat van het Kruis”: dat is Jezus Christus op Golgota volgens Cindy Jacobs, echter noemt zij voorbidders (specialisten), generaals van gebed; is deze “rangorde” niet erg onbijbels? In het gewone leger zou men hier disciplinair voor gestraft worden! Redactie*20
Verhoog het waterpeil van de Heilige Geest in uw stad.*21

Het hoeft geen betoog, dat wij als werkgroep bovenstaande begrippen of uitspraken niet gebruiken. Rest ons nog te zeggen, dat wij deze brief niet met olie hebben gezalfd, voordat wij deze naar u toe stuurden!!

*niet in
de Bijbel*

Onaangenaam verrast!

In de aanvang van onze brief schreven wij positief over bladen, die ook tegengeluiden laten horen en artikelen opnemen over de onderwerpen, waar wij ons mee bezighouden. Helaas moeten wij constateren, dat het ook andersom kan. Wij doelen hier op het kwartaalblad van Christenen voor Israël: Profetisch Perspectief van februari 2001. Hierin staat een artikel van bijna zes bladzijden van Ir. Pieter Bos. Hij legt in dit artikel uitgebreid de leer uit, die wij in onze brief onbijbels vinden. De redactieleden van het blad merken op in hun colofon, dat de schrijvers in hun blad persoonlijk verantwoordelijk zijn voor de inhoud van hun artikelen. Echter staat in hetzelfde colofon aangegeven, dat Gods Woord de enige richtsnoer is voor hun blad. Wij menen dat het plaatsen van het onbijbelse artikel van Pieter Bos in tegenstrijd is met deze uitspraak. Bij de lezer van het blad, die normaal gesproken de colofon niet leest, wordt de indruk gewekt, dat het blad de nieuwe leer van Ir. Pieter Bos ondersteunt of op zijn minst niet weerlegt. Wij vinden dit voor een gerenommeerd en gewaardeerd blad als Profetisch Perspectief van de Christenen voor Israël onbegrijpelijk en teleurstellend.

waarom?

Onderwerp volgende brief.

Het is ons niet gelukt om in deze brief iets te zeggen over het gebruik van vlaggen in de gemeenten. Daarom zullen wij in de volgende brief hiermee beginnen. Daarnaast zullen wij ook aandacht schenken aan het nieuwe begrip “community transformation” dat betekent verandering van hele gemeenschappen. De inmiddels in Nederland bekend geworden video “Transformations” van George Otis jr. over de opwekkingen in Noord-, Midden- en Zuid Amerika zal hier ook bij betrokken worden.

toekomst

Namens de werkgroep met vriendelijke groeten,
Rien van de Kraats.

Brieven via e-mail.

Het is nu voor ons mogelijk om de brieven via e-mail naar u toe te sturen. Indien u hiervan gebruik wenst te maken, wilt u dat dan door middel van een e-mailtje aan ons laten weten.

*mogelijk-
heden*

Verwijzingen.

* 1 EO-uitzending september 2000; artikelen Ned.Dagblad dd. 13-7,15-7,16-7,21-7,25-7, en 31-7 alle art. van 1999; Heidebeek Nieuws dd. juli en september 1999.

* 2 Samenvatting van de boodschap van Pieter Bos uitgesproken op conferentie Go to the Nations, Goiana, Brazilië 1998; www.servingthenations.org/nations/brazil.htm

- * 3 Samenvatting boodschap Pieter Bos, juni 1997.; www.servingthenations.org/nations/belgium.htm
- * 4 Blad Uitdaging april 2000.
- * 5 Artikel blad Herstel mei 2000 bewerkt door Ingrid van Diest
- * 6 Nieuwsbrief Henrik Barruk oktober 2000.
- * 7 Rondzendbrief Sticht. Vernieuwing en Herstel dd. juli 1999
- * 8 Nieuwsbrief Serving the Nations dd. 23 november 1999
- * 9 Jeremia 31:29 en 30; 36:4; 38:6-13; 39:11; 39:15-18; 45.
- *10 Nieuwsbrief werkgroep nr. 20 dd. 26 juni 2000 blz. 4 en 5
- *11 Onderwerp studiedag 16-12-00, Koningin des Hemels, haar invloed in het 40/70 raam.
- *12 Artikel blad Ministries Today, dd. september/oktober 1994; Peter Wagner.
- *13 Website www.wpcps.org/prayernews/ppps-pnt-report.cfm?id=1395
- *14 Website Serving the nations.
- *15 Boek The God Chasers blz. 102t/m/105, Tommy Tenney; artikel Peter Wagner Ministries today set./okt. 1999
- *16 Prepare for War blz.55 en 320 dr. Rebecca Brown; boek het Jericho uur blz.112t/m/116 Dick Eastman; boek Voorbede blz. 105, 196 en 216 Dutch Sheets
- *17 Boek Voorbede blz.114,115 en 192 Dutch Sheets.
- *18 Boek Voorbede blz.233 Dutch Sheets.
- *19 Boek Voorbede blz. 90t/m 92 Dutch Sheets.
- *20 Boek Bezet de poorten van de vijand blz.44 en 51.
- *21 Achterkant boek De allereerste Opdracht Ted Haggard 1998.

Geraadpleegde boeken, bladen, cassettebandjes, video's, etc.

- Boek "Helen door te delen" drs. C.G.Geluk en drs. R.Schoonhoven, met als subtitel "een aanzet tot psycho-pastorale hulpverlening", blz. 165-185, 1999 ISBN 902390387-0
- Boek "Verzoend door Christus" subtitel over verzoening door voldoening, drs.P. Koeman, uitgegeven na 1981 ISBN 90-242-2512-4
- Artikel in blad Indian Missions van Paul Hiebert jan.-mrt. 2001
- Boekje "Fools Gold, Spiritual Alchemy" Tricia Tillin 1999 ISBN 1-901-546055
- Artikel dr.Stanley Jebb "The error of surrogate repentance" baptist minister 1994
- Boek "Prepare for War" Rebecca Brown MD, 1992 ISBN 0-88368-324-5
- Boek "He came to set the captives free" Rebecca Brown MD,1992 ISBN 0-88368-323-7
- Boek "Taking our cities for God" John Dawson, 1989 ISBN 0-88419-241-5
- Boek "The God Chasers" Tommy Tenney, 2000 ISBN 0-7684-2016-4
- Boek "Het voorhangsel voorbij" Alice Smith, 2000 ISBN90-75226-26-8
- Boek "Het Jericho Uur, subtitel het slotoffensief van de kerk, Dick Eastman, 1999 90-75226-18-7
- Boek "Geboren om te overwinnen" George and Helen Jesze, 1994 ISBN 90-6712-068-5
- Boek "Leg de vijand het zwijgen op" subtitel oorlogsvoering door lofprijzing Robert Gay, 1995 ISBN 90-74115-09-8
- Boek "Voorbede, Hemel en aarde bewegen" Dutch Sheets, 1999 ISBN 90-5226-24-1
- Artikel blad "Herstel" mei 1998 Ingrid van Diest verslag territoriale oorlogsvoering Hawaï.
- Artikel nieuwsbrief Henrik en Maud Barruk oktober 2000, verzoening in Lapland.
- Artikel blad "Ministries Today" Peter Wagner sept. okt. 1994 "Identical Repentance"
- Brochure "Met het verleden afgerekend?" P.Sybrandi-Huiser en ds.C.P.Sybrandi 1999, ISBN 90-73632-064 Christenen voor Israël.
- Brochure "Tien ontzagwekkende dagen" P.Sybrandi-Huiser en ds C.P. Sybrandi 1999
- Blad Profetisch Perspectief dd. februari 2001 van Christenen voor Israël

Stichting: Werkgroep "Terug naar de Bijbel"

Postadres: Populierenstraat 51, 8266 BK Kampen, Nederland.

Telefoon: 038-3328234

E-mailadres: byblos@solcon.nl

Dagelijks bestuur: Voorzitter: Ing. M. v.d. Kraats
 Secretaris: Dhr. A.A. Doorn
 Penningmeester: Dhr. A.A. Doorn

De stichting is ingeschreven onder nr. S 025302 (K.v.K. te Zwolle)

Banknummer: 65.02.76.213 Ing-bank Kampen

Postgiro: 7415978